

[Annelise Gotfredsen]

Det er med tilfredshed, vi i dag kan konstatere, at der er opnået en forhandlingsløsning mellem DUC og regeringen om koncessionen om Nordsøolien. Vi har intenst arbejdet for dette som den eneste anstændige udgang, og vi er overbevist om, at vores initiativer i høj grad har været medvirkende hertil.

Statsministeren har oplyst, at man hele tiden har haft kontakter med DUC, men det er også oplyst, at man den 13. februar 1981 forelagde vort mæglingforslag for parterne, og den 13. februar 1981 opnåedes også efter ministerens redegørelse enighed om, at der nu skulle føres forhandlinger med henblik på at skabe grundlag for en forhandlingsløsning. Den 17. februar 1981 påbegyndtes disse forhandlinger, som førte til den aftale, vi nu drøfter i dag på baggrund af energiministerens redegørelse.

Vi ønskede med vort mæglingforslag at tilkendegive vort stærke ønske om den forhandlingsløsning, som altså i dag er opnået. Regeringen er kommet vort forslag i møde og har dermed fjernet sig fra de lovforslag, der blev fremsat den 30. januar 1981.

Hvis lovgivningen var blevet gennemført, havde der været tale om aftalebrud, grundlovsbrud, med en næsten sikker følge af proces og store efterfølgende erstatninger, udsættelse af de initiativer på Nordsøen, som man tilsigter, og det værste: den manglende tillid, der derved ville være med hensyn til regeringen som troværdig handelspartner.

Der er nu skabt mulighed for, at efterforskning og udvinding foregår i et tempo, der er fordelagtigt for det danske samfund, og jeg finder, at aftalen, som den er skitseret, sikrer muligheder for flere og hurtigere initiativer, som det har været tilsigtet.

Men det væsentlige er, at der nu er skabt ro for det firma, DUC, som i dag har den største erfaring om mulighed for at fremskaffe gas og olie på det danske område. Der er skabt en ro, som kan vare koncessionstiden ud, og som er en forudsætning for selskabets lyst og vilje til at disponere og til at tilrettelægge efterforskning og produktion. Og der er skabt den ro, som er en absolut forudsætning for, at de skår, der er slået i vor troværdighed gennem regeringens opræden, kan klinkes, så andre selskaber tør binde an med den danske stat.

Jeg vil gentage min tilfredshed med, at vi undgik det truende lovindgreb, som også er

uønsket af hovedparten af den danske befolkning. Vi kan ikke give en blankocheck til kommende lovgivning, men vi står naturligvis bag dette forlig. Det er betryggende, at ændringen af den gældende koncession ikke skal etableres ved hjælp af SF og VS; dette skal statsministeren ikke have utak for.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil gerne gøre den korte bemærkning, at det rent tidsmæssige sammenfald i forbindelse med den 13. februar 1981 ikke dækker en årsagssammenhæng.

Maisted (FP):

Jeg ved ikke, om fremskridtspartiet skal sige tak til energiministeren for denne redegørelse, for i modsætning til de ordførere, der har talt indtil nu, lægger fremskridtspartiet stærk vægt på indholdet af den aftale, man har opnået. Ministerens proklamation, der nærmest skal opfattes som en sejr for regeringen over A. P. Møller, hvor han siger, at fremtiden er begyndt på Danmarks sokkel, minder mig lidt om et slagord, et salgssord: nu skal vi altså se på Nielsons oliedråber, eller noget lignende.

Vi er altså ikke enige med energiministeren i, at man varetager samfundets interesser, for hvad er det for et samfunds interesser, energiministeren er ved at varetage, når man har indgået en aftale med A. P. Møller, der nærmest har karakter af, at man har sagt til det selskab: vil I skydes eller hænges? – noget i den henretning. A. P. Møller og DUC har selvfølgelig forsøgt at tage den langsomste metode, de kunne aflives på, og jeg vil senere komme ind på, hvorfor A. P. Møller trods alt er gået med til denne aftale.

Men i hvert tilfælde er det jo et andet samfund, denne energiminister vil have, end det, vi har i dag. Energiministeren føler åbenbart, at det danske samfunds interesser varetages bedst i et statsstyret samfund, og et sådant statsstyret samfund er det, der hedder statskapitalisme, som vi jo kender ovre østfra, og som åbenbart har flere tilhængere i den siddende regering, end mange bryder sig om.

Ministeren siger, at der her er tale om, at man har tvunget DUC til en hurtig efterforskning. Ja men vi har da også fået at vide